

ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἱμῖν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

85

ΚΡΕΩΝ.

- ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τίχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν.
- ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασύς
 οὔτ' οὖν προδείδας εἰμὶ τῶ γε νῦν λόγῳ. 90
- ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήζεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν εἶτε καὶ στείχειν ἔσω.
- ΟΙ. ἐς πάντας αὖδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
 τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ ἦμουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
 μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 ἐν τῆδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
- ΟΙ. ποίῳ καθαρμῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς ἔυφορᾶς;
- ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
 λύοντας, ὡς τήνδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
- ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαΐός ποθ' ἡγεμῶν
 γῆς τῆσδε πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
- ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οἷ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
- ΚΡ. τούτου θανόντος νυν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμῶρειν τινα.

87. δύσφορ'] δύσθορ' Heimsoeth. Herw. ex schol.

88. πάντ'] Lege κάρτ'. Cf. Aj. 263. κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.

93. φέρω] τρέφω Bl.

97. Qu. χώρας ἐνθάδ' ὡς τεθραμμένον | ἐκ τῆσδ' ἐλαύνειν.

101. τόδ' mss. τήνδ' Mudg. Br. Elmsl. Mein. Recte. Cf. ad 307.

De Laii enim caede nihil adhuc compertum erat. χειμάζον (ει sup. ον)

L. χειμάζον A. et al. χειμάζει al.

103. ἡμῖν L. ἡμῖν Br.

105. γέ (γρ. που in Z.) πω mss. γ' ἐγώ Hart.

106. νῦν mss. Scribe νυν. Cf. 141.

107. σαφῶς] θεός (aut θεός pro τινα) conj. Nauck. Utique desideratur θεός. Sed cf. 95 sq. τινας aut τινὰς (cum puncto sup. s